உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மும்மணிக் கோவை.

இஃது

கோயமுத்தூரைச் சார்ந்த பூளைமேட்டிலி
ருக்கும் ஸ்ரீவிசிட்டாத்வித திருமலை
தாதாசாரி சுவாமிகளது சிஷரும்,
புதுசாமி நாயுடு அவர்கள் கொள் பேரரும்
வேலப்ப நாயுடு அவர்கள் குமாரரும்
ஆகிய மகா ௱-௱-ஸ்ரீ

முத்து நாயுடு அவர்கள்

பேரில்

உடுமலைப்பேட்டை—த்தமிழ்ப் பண்டிதர்
பு. ப். அ. முத்துசாமி செட்டியார்
அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

ஈரோடு:

சகலகலா நிலைய அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892

வாழ்த்து.

இரங்கல் தாழிசை.

ஓலைதேடிவரையிரும்புமொன்றுநன்றுதேடியே
ஊரிலார்தயாளரென்றுபாத்தியாயர்வித்தியா
சாலைதேடிவந்துகண்டுதாரணத்தபாவினச் [தோர்
சாரமோரும்வேளைசூழ்வர்சத்தமென்றுதனிய
மூலைதேடிஎழுதிவாசல்மூன்றுநாணடந்துபின்
முகமளித்தகோன்பாராமுகத்திருக்கவிண்டபா
மாலைதேடிவரிசையீயும்வள்ளல்பூளைமாநகர்
மருவுசத்யவிரதம்வைத்தவாதமுத்துராமனே.

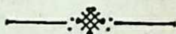

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மும்மணிக் கோவை.

காப்பு வெண்பா.

முத்துமகிபனுக்கோர்மும்மணிக்கோவைத்தொ
சித்தமகிழ்ந்தணியச்செய்யுமருள்-சித்திக் [டையல்
கரிவாதவென்றவருங்கைகூப்புந்தெய்வம்
பரிவொடுமுன்னின்றுபரிந்து.

நூல்.

ஆசிரியப்பா.

பொலம்பெறுமணிப்படப் புயங்கந்தாங்கு
நிலம்பெறுசாத்தில் நிவப்புறுநாருட்
டற்சூழவையிற் றாமிகுநருமொரு
சொற்சோர்வடைவது சூழ்காலியல்பெனப்
பொதுப்படக்கிளத்தும் விதிக்குவிலக்கென
எதிர்ப்படவெடுத்தெடுத் தியம்புகிற்க

வாய்தருபுகழால் வரம்பறுமகிபன்
நோய்தருமெண்ணந் துகளறத்தூக்கித்
துணியுங்காரிய சூக்கும துரந்தரன்
கணிதகிதான கனசோதிடதிட
வாக்கிமுக்கால வரைமொழிவழுதி
யாக்கநற்கல்வி யளவைவகுத்தோன்
தகுந்தகுமென்னத் தவநிதிபெற்றோன்
முகுந்தனைப்போற்று முறைகெழுமன்பன்
ஐவகைப்பாவும் அணிநாற்கவியுஞ்
செய்வகைகைவகை தேர்ந்ததிறலான்
போழ்ந்ததமிழிற் புதைதருபுலவர்
ஆழ்ந்தகருத்துக் கஞ்சனமதியான்
மனமேமனமே வழிதொடர்நங்கண்
முனமேதினியில் மொய்ம்மிகுமாவின்
பலவங்கோலிப் பண்குயில்கூவும்
இலவம்பதிவாழ் இலங்குபுதுசாமி
தருவேலப்ப தயாளுதவத்தில்
வருகோவிந்த மால்புயவலியான்
கனயமாமுத்துநன் னுமத்துத்
தனதனொருவன் றுனெனமதியே (க)

வெண்பா.

மதியே தவழ்கா வளமா ரிலவம்
பதியே தவமென் பயின்றுப்—விதிநாற்

பெயரானை யாரும் பிரியமுறு முத்துப்
பெயரானைநின்கட்பெற. (௨)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பெறலரிதோபுகழ்தர்க்கநுட்பங்களைப்பேசிவெல்
[லுந்
திறலரிதோவரிதோசெல்வம்பல்வளஞ்சேரவந்த
அறலரிதோய்குழல்மாமாதுலவிலவம்பதிவாழ்
விறலரிதோத்திரன்வேண்முத்துநேயமிகுந்தவர்க்
கே, (௩)

ஆசிரியப்பா.

மிகவெயிலெரிக்கும் பகலவன்விரிக்கும்
வெம்மையால்வேர்வை செம்மைசால்போர்வை
வாரிநீர்மொண்டு வாரியேகொண்டு
வான்மிசைவந்து சூன்முகிலுந்து
மாரியிற்சிக்கு வோரினைக்கும்
வழிப்பிரயாணர் விழிப்படியாணர்
கொண்டகளையாறு மண்டபமுமீறு
நாவறள்செய்தாகம் ஓவல்செய்தடாகம்
பலவுமிசைவாக நிலவியவளாக
மருங்குமுகினிவும் நெருங்குபொழில்யாவும்
பாளைநுனிகொய்த வேளைபிணிசெய்த
கலசமதுமாந்திப் பலிளிமுகமேந்திக்

கடுவன்மகிழ்மந்தி யுடனுமெதிர்குந்திப்
பலப்பொறையினாலே குலத்தருணிபோலே
குனிந்தவனிநோக்குங் கனங்கொள்சினைதூக்கும்
பலவதுபிடுங்கி வலிகொடுதொடங்கி
நகதுதிகிளக்கும் உகிர்கொடுபிளக்கும்
தோற்றமுனர்மாயோன் நாற்றமென்றுழாயோன்
நரவரியுருவா லொருதறிமருவாக்
கிளம்பியொருதனையே விளம்பிரணியனையே
படிமிசைக்கிடத்தி மடிவுறப்படுத்திக்
கீண்டவகைதானும் மீண்டபடிமானும்
பூனைமாநகரில் வேளுமேநிகரில்
பொற்புறுபூபன் நற்பிரதாபன்
சீர்த்திமயிலேட்டி கோத்திரகிரீட்டி
காங்கலாரில்லான் றேங்குலாஞ்சொல்லான்
நூலொப்பவோது வேலப்பசாது
புத்திரசிலாக்கிய ரத்தினசுபாக்கிய
கோவிந்தசோதரன் மேவின்பவாதரன்
மானசுபூடணன் ஞானவிபீடணன்
சித்ததயாநிதி முத்துமகிபதி
யருள்சமுககனமே பொருகவிஞர்மனமே
போலப்பூரித்துச் சாலப்பாரித்துந்
திகழ்முலையாதே தருநதியீதே

பொருள்கொடுவிரும்பி வருகுவல்திரும்பிப்
பருவம்பொறுவென்ருர் வரவெஞ்சிடநின்ருர்
மாதமீரிரண்டு போதுதேதிரண்டு
வாயில்வழிபார்த்தேன் தூயவிழிபூத்தேன்
அணிவரிசைபூணேன் உணவுதுயில்காணேன்
துயரலைவிழுந்தேனே யயர்வறுசெழுந்தேனே
பிழிந்ததொப்பக்கன்னம் மொழிந்தநட்புச்சொன்
[னங்
கொண்கர்வந்தனரோ கொண்கர்வந்தனரோ
வாழிநீடூழி வாழிநீதோழி
மாசில்வெண்முறுவல் விசிய
சுமுகதண்சந்திர அமுதசுந்தரமே. (ச)

வெண்பா.

சுந்தரமேயென்றுபெற்ருேர் சொல்லாடிக்கொஞ்ச
[விடா
தந்தமிகுமயலார்அன்பில்வந்து—வந்தெடுத்து
வைத்துவாய்தந்துமகிழ்ந்ததிலோபூஷவளர்
முத்துநீபேர்கொண்முறை. (ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

முறையானமுழுவெழுவள்ளலும்போய்மூவ்வரசரு
[ம்போய்ப்
பறையாட்சிமிடிடப்பாவாணர்முலைபதுங்கிமிடிக்

குறையார்க்குங்காலத்திற்குருவொத்தேகைகொள்
[டுத்துநின்றான்
மறையோலிலவம்பதிவாழொருமுத்துமாதவனே

ஆசிரியப்பா.

தவமதாங்கூர் கவிகொடுபுகழ்வா
ரிந்திரனென்றுஞ் சந்திரனென்று
முகத்துதியாக மிகச்சொலியேயப்
பிறர்மனைவிழைகூர் மறனென்றாலும்
மகிழ்வுறுசிலர்மதி புகல்பொழுதென்னே
சரீரந்திமிர்ந்து கிரீடம்வந்ததுபோல்
தம்முளேதாமே விம்மலுங்கொளுவார்
அற்பமும்புனைகவிக் கற்பனைதெரியார்
நம்பியவாசிர கம்பமுஞ்செய்வா
ரிதுவுமருங்கசைக்கும் முதியர்தமைக்கண்டால்
முழுச்செவிடன்முனமே முழக்குவனேரப்
புத்தியில்லவர்முன் கத்தலுமெற்றுக்கோ
முத்தமிழ்நாவலர்க் கித்தகைவிதியோ
வைத்தனன்மலருறை வித்தகப்புத்தேள்
என்றென்றுமொழியாச் சென்றுகழற்றெரிக்குஞ்
சிறுவரைப்பயந்த மறுவறுதாய்மார்
உறுவருத்தக்கூவல் எறுதுவிளையாட்டில்
ஒவிலார்க்கதத்தோர் பாவலன்வந்துளான்

என்னனுமன்னர் தன்னுகழலெறிந்தே
விரைவில்வந்தேசெவி யுருசிதருவானைக்
காண்கிலாதனையிடு மூண்கிலேசத்தொரீஇச்
சீராடுமிலவம் பேர்நீடுநகரியோய்
வசிட்டாதியர்புகழ் விசிட்டாத்துவித
உன்னதகோடி கன்னிகாதான
இருபிறப்பாளும் திருமலைநாதா
சாரிமாபினுக்குச் சீரியதன்மா
பெஞ்ஞான்றுமடிமையாக் கைஞ்ஞீண்டீந்த
புதுசாமிக்குரிசில் முதியபுகழ்நடாத்திக்
கொள்பேராவரு தெள்பேரறிஞ
தந்தைசெய்கடனெலாம் விந்தையாய்முடித்த
கோவிந்தநாமம் மேவும்பிதாமகற்
குரியநலன்யாவும் பொருதலினன்னோன்
அவிதானமேபெற் றவனினிதுநமுவ
வருமொருகனிட்ட கருணையங்கண்ண
வேலப்பவேள்மகிழ் கோலக்குமர
நெறிப்படுவிநய குறிப்பறிநலாதிய
சுவுநிதியாவும் மேவியற்பிறவிய
சத்துவகுணுகா முந்துமனேகா
அண்டமுண்டருள்வை குண்டநாதனைத்து
மனக்கோவிலின்மகி யெனச்சொல்விளக்கேற்றி

யாவினைவேத்தியம் ஓவிலபிடேகம்
அன்பெனச்சந்தத மின்புறவழங்குபு
நின்றாய்சிற்கின்றாய் துன்றவினிநிற்பாய்
தொண்டர்தம்பெருமை விண்டிடப்பெரிதெனும்
பழமொழிதெரித்துங் கிழமொழிகொடுபழிச்
சொல்லறநல்லற வில்லறநடாத்துங்
கணிசகிற்றுதிப்பான் றணியினிறுறுமோ
பரத்துதிவிரும்புஞ் சரித்திரற்றுதிப்பு
நாத்துதியென்னுங் கிருத்தியக்கயவர்
தமக்கிலாப்புகழால் சமழ்க்கசமழ்க்க
தோன்றிற்புகழொடு தோன்றுகவஃதிலார்
தோன்றலினும்புவிக்கண் டோன்றறல்
நன்றெனாடிக் கன்றியுள்வாடியே. (எ)

வெண்பா.

வாடியுடன்வாடிவின்றார்வாடிபெறுவாடிமணி
வாடிநின்றுவாடியபர் வாடினம்வேள்—நீடிகல்செ [ய்
மாலியிலேமாலையுன்றுமாமுத்துமன்னநின்பூ
மாலியிலேமாலைவைத்தென்மான். (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாறுபரணவசிகாவேலப்பவள்ளலருள்
ஞானபரணயமத்துமால்கவிநாரிமொழித்

தேனுபானமுங்கற்பனைகாட்டுஞ்சிரிப்புமெழில்
வானுபானவெதுகையுமோனையும்வாருநெஞ்சே.

ஆசிரியப்பா.

நெஞ்சுழலக்கொடுக்கும் நீண்மயல்வனிதையர்
விஞ்சியமேனிபோன் மிளிர்மாந்தளிரை
யலகாற்கோதி யங்குயில்கூஉம்பொழிற்
றலைமுகிறேய்த ருமோதான
விலைமிசைத்துயில்தலை யேய்ந்தலானுவணங்
குலவிச்சூழ்ந்துங் கோபுரத்தெதிர்நீள்
கம்பத்திருந்து கரிவரதராஜ
எம்பிரானிவண்வீற் றிருந்தனைக்கியு
மையந்தெளியா தகல்வான்போந்து
பையவோர்பாதவம் பைஞ்சினையசைக்கக்
கலைவதுகண்டு காரெனத்தேறும்
இலவம்பகிவாழ் எம்முடையுறவோன்
விதரணகுணகோ விந்தமால்சோதரன்
முதுமறைநெறிதேர் முத்துமான்றன்
அரும்பஞ்சாங்கம் பார்த்தலானினைக்கு
மாவித்தங்க ணடுதலுரைத்தலான்
காலக்தோரக் கைப்பலன்றலால்
சிலமதிக்குடை யாமெனநாரு

மாதர்கனிதம் வழங்கலான்மதன
மாதிடனென்றுஞ் சோதிடனென்றுந்
துதிக்கத்தகுந்த சூழ்ச்சி
உதிக்கவெவர்க்கு முலவுதலுண்மையே. (௰)

வெண்பா.

உண்மைகண்டேனென்றேனென்னெண்டொடி [யேநானுமுன்பால்
உண்மைகண்டேனென்றெதிரேயோதினன்—க [ண்மைச்
சகியேவிலவநகர்தங்குழுந்துவேள்பி
சகியேயுரைத்ததுண்டோசாற்று. (௰௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சாற்றப்புகீதநெறிமுத்து மான்முன்சமர்மதன்கை
ஏற்றப்புவாட்டுங்கொடுமையெல்லாநன்றெடுத் [தெடுத்தென்
மேற்றப்புநாடில்விழுந்தேனுங்காலிற்பின்வேண்டு [வல்காப்
பாற்றப்புயத்குழன்மானேமுனமனம்பாரடியே.

ஆசிரியப்பா.

பாரடிகொண்ட பரந்தாமனுக்கே
சீரடிகொண்ட செய்யபாமாலை

சாத்திநிதந்தொறுந் தனிப்பல்லாண்டு
மேத்தியனன்மெழு கெனமனமுருகா
நிற்குமடியார் நீரோருகபதம்
பற்றணுத்துகடலை படுநலந்தேடும்
போவாவாளன் பிரியகுணாளன்
மாரவேடிருவிழா வழங்குமிலவம்
பதியான்கவடுளம் பதியானாலுணர்
மதியான்கலாரை மதியான்கவிக்குத்
தருவான்கொடைபைங் தருவான்முகிலென
ஒருவான்மாநயம் ஒருவான்வாய்நா
நாட்டான்புன்மொழி நண்ணியபுண்ணிய
நாட்டான்கணிக்கு நற்சேதிடவலன்
கேளான்கோன்மொழி கேளான்கரும்புவில்
வேளாண்மைபெற்றோன்வேளாண்மையுற்றோன்
முத்துநன்னும மோகனதனவான்
புத்தமிழ்தன்ன முத்தமிழ்ச்சபைக்குப்
புறப்படுமயிலே புதுநீராடு
அறப்பிறங்கந்துகி லரையிலுடுத்து
பொட்டுநுதற்கிடு பூட்டுபல்லணியே
கட்டளகத்தே கமழ்மலர்சூடு
முன்கைவளைகண் முகப்புறத்திருத்து
மின்கதிர்வேனேர் விழிக்கஞ்சனமிடு

பாதச்சிலம்பணி பவளவாயிதழெதிர்
போதச்சிறிதுதாம் பூலந்திட்டோர்
அன்னநடையேன் அதிலொருபாங்கு
சின்னநடையே திறம்பெறுக்கண்டாய்
சென்றுலெதிர்பெறத் திகழ்கரங்கூப்பி
நின்றுவந்தன நேரெலாரும்பெற
மின்றளிரிடைமௌ மௌவிவாசிதரப்பின்
வீணைபெடுத்து மீட்டுதந்தியில்
மூணயவொலியு முதிர்வலம்புரிநேர்
கழுங்கொலியுந்தான் களமுடனெவ்வப்
பழுத்தவின்பம் பயக்குமேலைவாழ்
நம்முத்துசாமி நற்பதங்களிற்சில
பொம்மெனாசமுறப் பூரிப்புடன்படி
சம்மதப்படியுந் தருவடிகிலமொழி
அநமகிழ்வுறப்பின் அவனிமேன்
மகராசியாக வாழ்ந்திடுவாயே. (௰௫)

வெண்பா.

வாயுரையுமுன்னு மனமுஞ் சரியாக
நீயுரைத்தாலென்றும் நிலைக்குங்காண்—போயுரை
வண்ணமிலவ வளம்பதிவாழ் முத்துமன்ன [த்த
னென்ன முறக்கூட்டு முறவே. (௰௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உறவேதனையெனை வைத்ததண்ணம்புயத்துற்றம [றைத்
திறவேதனையுஞ்செயிப்பேன்அலரம்பறேய்ப்பனி [ளிப்
பிறவேதனையுஞ்சும்மா விருப்பாள்சுகம்பேணுமெ [ற்குப்
புறவேதனையறிந்தேன்றுயர்முத்துப்புமான்முன் [சொல்லே (௰௩)

ஆசிரியப்பா.

சொல்விழை கூர்கவித் தொடைபுனையிலவ
நல்வளம்பதிவளர் ஞானமுத்துமால்
தந்திலாமாலை தாமோதரன்றன்
செந்திருப்பதமோ தென்பொதிகைகொலோ
அந்திரிவிழியோ அனந்தன்முடியோ
உத்தமக்கூற்றி னுணவோபிறப்பின்
மேல்வருவித்தோ விளங்கு
வேல்விழிமின்னே விளம்புதியென்னே. (௰௪)

வெண்பா.

என்னேடியென்பாங்கி யென்பவளவாய்மணியை

முன்பேரைபோட்டிலவமுதூரான்னன்கனத்திற்
றன்பேரை வைத்த தாம். (௰௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாம்பண்டுகண்டுளமுர்த்மகிபதிதன்விரல்மோ
திரம்பண்டுலங்கவின்டேன்காத்திட்டனன்செய்ய
[வையார்
அரம்பண்டுணேவிழிமானேயவனிசைக்காயினுன்
[டோ
வரம்பண்டுவோர்குறைதீர்க்கவென்றேவரம்வாங்
கினனே. (௰௮)

ஆசிரியப்பா.

வாங்குதனுவென வளைசிளைவாயிற்
றூங்குதேமாங்கனி சுரந்தவிரதமும்
பலவுகனித்த பருஉச்சுளையிரதமுங்
குலைபெறுகதலி குழைந்தவிரதமும்
மிடைந்தகொம்பசை விசையாலியிருல்
உடைந்துவழிதரு மொருபைஞ்சுதையும்
ஆலைக்கழைப்பிழி யலைதுடன்கலந்து
சேறுலாவித் தேக்கந்தேக்கப்
பாய்வயலிலவம் பதிமுர்த்மால்பால்
புரவலனலனவன்

கண்டகொடைக்காட்சி கர்ண்பரிதன்று
குன்டைவண்டிமேற் குறிகெண்டையின்றிக்
கானடைதளர்ந்து கையோலையேந்தித்
தேனடைசெஞ்சொற் றிகழ்புலவவந்தாய்
தனிவழியுசாவியெண் சாணொருசாணுக்
குனிதாநின்றாய் கூறுவல்கேட்டி
தூயமுத்தூர்திரை தொறும்வராற்றுள்ளுங்
கோயமுத்தூரிதன் குணபாலொருகால்
காவதங்கழியின் காண்டகுபதிதான்
நாவளமல்லால் நாகரிகத்தை
வயணடம்பத்தை மதியான்மதியான்
பயணநன்று படும்படுஞ்செல்க
மல்குகமல்குக வளம்பெறு
செல்வமினியிரவாத் திறம்பெறத்தானே. (௰சு)

வெண்பா.

தானே கனிந்தானற் சாரமாந் தண்டத்தால்
மானே சுவையீய மாட்டாதே—தேனொருந்
தண்டார் புயமுந்துந் தாட்டகற் சேரச்சூள்
கொண்டா யீதென்ன குணம். (௨௰)

கட்டளைக்கலித்துறை. [னப்

குணமும்பணமுங்குடிகொண்டஞானக்குபேரனெ
பணமுந்நாகச்சுமைப்புவிபோற்றப்பதியிலவிற்

கணமும்புலவர்கணமொருவா துசவிந்திடவங்
கணையொன்றியிருலம்மாமுத்துமால்கைக்கொர்கள்
[கணமே. (உக)

ஆசிரியப்பா.

கண்பணபுயங்கங் கயிறெனக்கடலின்
வயிறுகுழம்பி வாய்விட்டலறத்
தாய்விதுதானைச் சுடர்மலைமந்தெனக்
கடலைக்கடைந்த காலையிலெழுந்த
வாலியவமுதம் வயங்குமொருநோக்கம்
தியங்கப்பரந்த சிங்கியொருபார்வை
நங்கணங்கிவள் சனையலங்காரி
உவமையற்ற ஒருசரசவசனி
தருசுகங்கண்ணந் தாமரையான்றன்
காமருள்குங் கருதிவிணையாமோ
வெரிமொருபோகம் பெற்றனைபெற்றனை
மற்றிவட்சேர மலர்ப்பெய்யணைமேல்
அலர்கதிர்ஞாயிறும் அழுங்குபமழுங்கச்
செழுமபொற்கதிர்முதிர் செய்யவேன்மன்னர்
...பெறுகோனெறி கருந்திற்பெற்றேய்
திருக்கிழ்இவ்வச் சிர்கருற்றேய்
...

அருமாங்குலமணி யாங்கணகிருந்துங்
காங்கலார்மணியாய் கழறுமயிலேட்டி
வழிவருகோத்திர வள்ளல்கோவிந்தத்
தெள்ளறிவோன்மகிழ் கொள்ளுநந் துணைவ
தமிட்டமாதரந்தெரி சத்துவ
முந்துநாம மோகனதுரையே. (உஉ)

வெண்பா.

துரைமுந்து மாலைச் சுகியா னாளென்மின்
றரைமுந்து குப்பாள் சகியோ—டுரையாடாள்
மேல்வெதுப்பு மாமதிக்குள் வேவமெத்தை சூழ்முளைத்து
மால்விளைக்க லூண்வெறுக்கும் வாய். (உங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாய்மறந்தாலென்மயிலேயுலகில்வளர்த்தெடுத்த
தாய்மறந்தாலுமறவாத்தயாநிதிதான்முந்துவேள்
காய்மறந்தாரெனப்பூண்டார்சிலருன்கலவிக்குரு
பாய்மறந்தோமென்பர்நீயுமிருவிருள்பாய்மறந்தே

ஆசிரியப்பா.

மறந்தவிருந்தவந் [illegible]
புறம்புறவைவிட்ட பொலங்கதிர்க்குச்சு

சிறையரிந்தரலெனச் சேதித்தற்கும்
சிதையாதோங்கித் திரண்டுபாரித்துச்
சிக்கெனுமக்கல் உளதேற்சிறிது
சமானந்தருநெஞ் செலரம்வடப்பொற்குவ
டதைத்தினஞ்சலவரி வருமாறிரட்டிப்
பானுவுமேக காலத்துதிப்பினு
மகலாவல்லிருள் அனைத்துங்கூடிக்
குடிபுகப்புகவிடந் தருமுழுமக்கள்
பாற்றமிழ்வாளாக் கமர்ப்பரலென்னச்
சாய்ந்தனர்கூர்தர இருந்தபொல்லாவிதி
விதித்தான்மனைமதி வினுவறகாதெனக்
கொண்டகொள்கையோ மண்டுமிடியுருவாப்
புனைபாவாணர் புடைவந்தடைந்த
அல்லவல்லமா மல்லற்பழனக்
கூர்நெடுங்கணுக்காற் கொடுக்கலவன்போய்க்
கமடமுதுகிற் கண்ணுறங்கிலவம்
பதிவளர்சகல பாக்கியயோக்கிய
கோவிந்தவிதரணக் கொண்மூத்துணைவன்
தரா தரமுணருந் தமிழ்முத்துமகிபன்
பேரிசைகேளாப் பெருங்குறைதானே
இதராதமுற்ற வருமையா

வெண்பா.

விட்டசந்து மானை விசவிலனுப் பாதுதன்பப் [ல்
பட்டசந்துவாடியது பற்றுதென்—றட்டிசொற்று
பட்டாங்கு முந்துமன்று பண்போபெண் கொட்
விட்டாங் கங்காப்பாள் விழித்து [டாளி

கட்டளைக்கலித்துறை.

விழித்திருந்தேன்அணைவிற்றிருந்தேன்கங்குல்வி
[ண்பொழுது
கழித்திருந்தேன்இன்னங்காணேன்சகிநெற்களத்
[தலத்தை
வழித்திருந்தேன்வெள்ளம்பாய்காவிலவவளாகன்
[ன்னால்
வழித்திருந்தேந்தல்மணிமுத்துவேட்கென்வரத்
தடையே. (உஎ)

ஆசிரியப்பா.

தடைதீரச முதனூற்கவியும்
பாடிப்பலர்க்கும் பயன்வெளிதெரிக்கும்
புலவர்புனையும். கற்பனை நுட்பங்
கடந்தவிடம்பொருள் எவன்மற்றெல்லாம்
அறத்தாலொன்றை யனந்தமாவளர்த்துங்
காக்குஞ்சருணன் கம்மவார்திலகம்
பொன்னகர்நமது புரிக்கிணையோவது
தன்னையறிவான் றருந்செநாடுசென்ற

தோற்றம்போல நீட்டுமலர்த்தரு
சந்தனவிலை நகரொளிர்கந் ந மலை
சந்தனபுயகிரிச் சயமான்முத்த ந
விசித்ரசமுகம் விற்றிருந்தோத்த (௬௰)
வென்றிநாப்புலவனை விட்டுப்பாறந்திடு
கவியின்ஒட்டம் கனிக்குங்காலை
தழைதருவெயின்மாற்ற தாண்டநெடுங்கதிர் கு
இழைதொறுமிழைதொறு மிருந்ததெனத்துவ்வு ண
பொன்னம்பரமிடை பொருந்திடல்போல வங்
முன்னம்பலபேர் மொய்த்தனவசரந் கழ்
தன்பனிர்ச்சந் தனபிடேகம் ார
பண்புறக்கொண்டுளம் பருஉக்கொளல்போல (௬௧)
நார்கொடுதொடுந்த நறையொழுகுதொடையல் நெரு
மார்புறக்கொண்டு மணம்பெறல்போலும் ஷி
வாச்சியமுழங்க வான்கொடியொடுநவின் ராய
ஆச்சரியந்தரு மாநடபத்திரங்க ந்
விழுத்தத்தொண்டை நிலாவுமுகபடாம் ஊ
கழுத்துறுங்களிறு கனமெனமுந்தச் மி
செஞ்சிவிகைப்போகிக பூம்போட்டாங்கு (௬௨)
கஞ்சிகையூர்ந்து கனமிகுகனமென
வலவியார்ப்ப வளைநச்சிலர்பறிச்சப்
[illegible] [illegible]திடல்போல

சாலத்தனங்கொடிவாகஞானதயாமுத்துமால்
பாலத்தனங்கொடிசைத்தாட்டினுங்கைக்கும்பரமலை
போலத்தனங்கொடிபோலிடையாளைப்பபுணர்
ன்றே. (௩௰)

வாழி.

தாமுத்திரு ஞானத்தென்பாசவைசொல்விற்குண
மாமுத்தமங்கல்வியாசாரமேன்மையறிவுபின்று
கோமுத்திக்கேதுபுனைந்திவைபதிகொண்டுதி
மாமுத்துநேருங்கொன்மானேபல்லாண்டுகள்வ
ழ்த்துதுமே. (௩௧)

திருவான்முகினனிவாழியவ்வண்ணந்துலங்குநீ
மால்வானவர்பெருமான்வாழிப்பாவின்மென்று
[ர்த்த
போல்வான்புகழ்மயிலேட்டியர்கோன்முத்துப்
[பன்னி
மேல்வாழிவாழிமும்மணிக்கோவைவிரைத்த
மே. (௩௨)

முற்றிற்று.